

Hilsen til forårssolen

Melodi: Povl Dissing - Tekst: Benny Andersen

1 Der er forår. Alting klippes ned.
Der beskæres i buskadser og budgetter.
Slut med fordums fede ødselhed.
Vi begynder at træne til skeletter.
Jeg blir 5 år ældre ved hvert indgreb i min pung,
men når forårssolen skinner
blir jeg ung!

2 Lad kun falde, hvad der knap kan stå.
Men i så fald sku' jeg altid komme kryv' ned.
Hver gang skatten gi'r sig til at flå
mine sidste mønter fra mig hver den tyv'nde
Jeg blir tom i hjernen træt og tung i sjæl og krop
men når forårssolen skinner
står jeg op!

3 Og jeg fægter med min sparekniv
Men den skraber bare hult i sparegrisen.
Der er ikke meget tegn på liv.
Selv i vinter var der dog en ko på isen.
Jeg har længe næret en istap ved min barm,
men når forårssolen skinner
blir jeg varm!

4 Solen skinner på fallittens rand.
Derfor denne dyrekøbte randbemærkning:
Der er caries i tidens tand.
Dens emalje trænger voldsomt til forstærkning.
Snart skal jeg og mine sidste tænder skilles ad,
men når forårssolen skinner
blir jeg glad!

5 Tag da kun min sidste spinkle mønt.
Livets sol er min den sidste del af livet,
for som solfanger er jeg nu begyndt
at forstå, at Alt og Intet er os givet.
Og en gang går solen sin runde uden mig,
men når forårssolen skinner,
lever jeg!